

తుప్పర తుప్పర ముసురు పడుతంది...

అంతా ఇసుకుడిసుకుడు...మటన్

మార్కెటంతా గెదడు వాసన...

ఓ దిక్కు కటిక పోరగాళ్లు పంపు స్టవ్ల
మీద కాళ్లు, తలకాయలు కమిరిస్తున్నారు...
అబ్బుంచి కమురు వాసన..

భీమ కొడుతున్న టకటక శబ్దాలు...తరా
జుల చప్పుల్లు జోరందుకున్నాయి...

శ్రావణ మాసం పోయింది. ఇంట్లో పూజ
లోని సప్పబడిపోయిన నోర్లన్ని మసాల
కూరల కోసం ఆవురావురంటున్నాయి..

కిలోకి నూట అరవై రూపాయలైనా గిరాకి
తగ్గుతలేదు.

కటికాడు

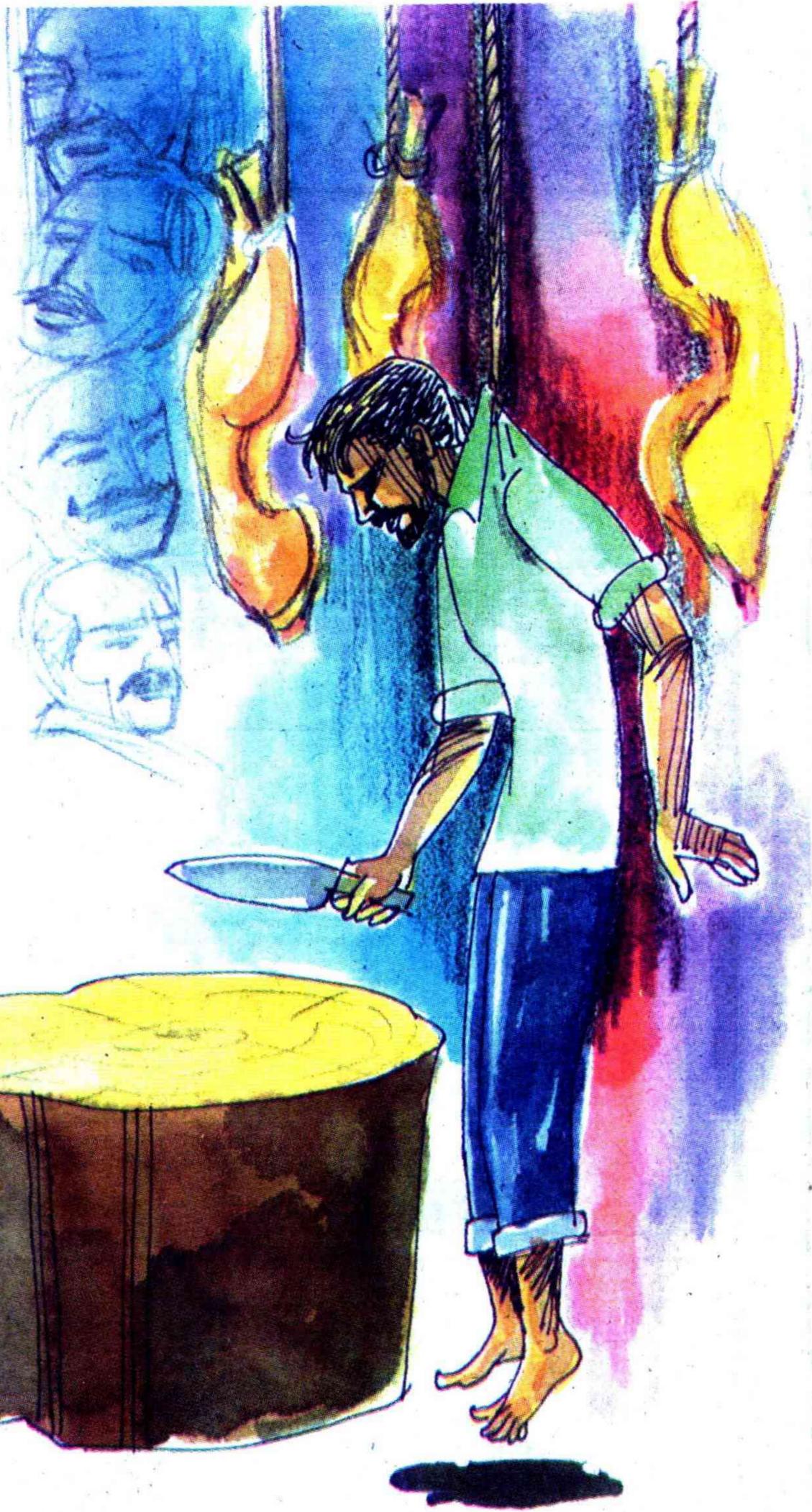
కె.వి.నరేందర్

రాజలింగడు రెండు పోతుల్ని కోసిండు...
తోలుతిత్తి దీసినంక ఒకదానికి లోపల బొబ్బ రోగం
తగిలినట్టు కనపడ్డది. గొల్ల కొమురయ్య మోసం చేసి
ఆ పోతుని అంటగట్టిండని అర్థమైంది. అయినా
కొనంగ లావట్టి చూసిండు...మంచిగనే బరువనిపి
చ్చింది. కోసినంక సప్పలు సన్నవడ్డయ్య... గుర్రెలు
గుర్తుపట్టరాకుంట అయినయ్. కార్జెమ్ పచ్చవడ్డట్ట
యింది. వాటిని చూపించుకుంటనే కూరంత అమ్ము
డాయె. మాంసం జలుగురువట్టినట్టయింది. పైసలు
ముందుగాల్సె తీసుకున్నడు. ఇప్పుడు చెప్పినా
పట్టిచ్చుకోడు.

'కూర అమ్ముకున్నంక గట్లనే మాట్లాడ్డరు...కటి
కోన్ని నమ్ముతారా? కనికరం లేనోళ్లు' అంటరు. గిరాకి
సన్నపడ్డది... ఇనుప గొలుసుకు తగిలేసిన మాంసానికి బొచ్చెం బొక్కలు
తప్ప... సప్పల కండ కనవడ్డలేదు.... చూసినోళ్లు చూసుకుంటనే
పోతుండ్రు. ఎంత పిల్చినా పట్టించుకుంటలేరు...

'కొమరుడు ఎంత పని చేసిండు...బొబ్బ రోగందని చెప్పకపోయె' రాజ
లింగం మనసు తల్లడిచ్చింది.

నాల్రోజులు దాచి అమ్ముకునే వృత్తి కాదాయె...చెడిపోతే పారెయ్యడా
నికి పండ్లు ఫలాలు కాదాయె...పది రూపాయల మాలు కాదాయె....

మొన్నటి దాకా శ్రావణమాసమని గిరాకి లేకపోయె...బేస్తవారం, శని
వారం ఒక్కపొద్దు లెక్కువై ఇంకా తగ్గింది... ఆదివారం తప్ప మిగతా రోజు
ల్ల ఎప్పుడు కోసినా ఈగలు కొట్టుకుంట పొద్దంత కూసుండుడే...పొద్దు
నడినెత్తికెక్కంగ...వల్లిపోయిన మాంసమని కిలకు యాభై చొప్పున పారేసిన
రోజులున్నాయి. ఈ ఒక్క ఆదివారమన్నా గిరాకి తగిల్తే పూటకెల్లది...లేక
పోతే వారంల సగం కడుపుకు తిన్నట్లే...కటికోనికేంది...మిగిలిన
మాంసంతోని రోజూ పండుగనే అని జనం అనుకుంటరు. బెస్తోళ్లు చాపల

కూర వండుకున్నట్టు...కటికోనింట మాంసం కూర రుచుండది...పచుండది....

రాజలింగం కంత కడుపు ఊదువట్టినట్లుంది...

మనసంత బెగడు పట్టినట్లుంది...

మస్సుల లేసి పోతుల్ని పొట్టెల్ని కోసి, నెత్తురు వట్టి, తోలు తీసి, పేగులు కడిగి పొద్దుపొడిసి వరకు మార్చెట్లకు చేరినా...బతుకు బొగడ మీద బొగ్గులేరుకున్నట్టే...అనిపించింది.

ఏదో తరగతి చదివే కొడుకు ఈ అయితారం తల్యాయ కాళ్లు కమిరిచ్చుకుంట వందరూపాయలన్న సంపాదిస్తుండు...పెద్ద కొడుకు జంబిగద్దె దగ్గర మటన్ టేల పెట్టుకుంటడు. అల్లుడు బీట్ బజారు పక్కన టేల పెట్టుకున్నడు. అందరూ అలగ్ సలగే... ఇంట్లో ఆడదానికి ఎప్పుడు రోగాలే నాయె...రోజు మటన్ తినుకుంట రోగాలేందే? అని సుట్టుపక్కలోళ్లు నవ్వుకుంటరు.

ఉడుకబెట్టిన రక్తాన్ని(నల్ల) అంచెల పోసుకొని మోత్యాకుల్ల పెట్టి రెండ్రూపాయలకు ఆకునిండ పెట్టుకుంట మోచివాడల కూసుంటది తల్లి ముసల్లి. డెబ్బయ్యేళ్లచ్చినా దాని కట్టం తప్పకపా యె...కటికోని బతుకు గజ్జల్ల గగ్గోడు పుట్టినట్టేనా యె...పైకేం కనపడుతది?

రాజలింగంకు తన దగ్గరికే వస్తున్న బుచ్చన్న కనపడడు... గిరాకి వస్తుందని సంబుర పల్లేదు... బుచ్చన్న సంగతి తెల్సు...

తీసుకొనేది పావుకిలో...అదెయ్యిరా ఇదెయ్యిరా అని వేయించుకునేది అద్దకిలో...తరాజుల నీళ్లు కొట్టనియ్యడు. పాసంగం లేదని పావుకిలో బాట్లని పదిసార్లు తిరుగేత్తడు.

“ఏందిరా లింగం...తప్పిపోయిన గొర్రెలెక్కనె బెంగటేలి కూసున్నవ్” అనడిగిండు. కొక్కానికి వేలాడదీసిన సప్పను మల్లేసుకుంట...

“కూర మంచిది...తీసుకోయె” అన్నడు రాజలింగం కత్తిదీస్సుంటు.

“ఎక్కడిదో మంగురు పట్టినదాన్ని కోసిన వేంరా...అన్ని బొక్కలే వున్నాయి” అనుకుంట అటు ఇటు తిరగేసి ‘అద్దకిలో ఇయ్యి’ అన్నడు.

రాజలింగం మేక మాంసం మెడ దగ్గరిది కొయ్యబోతే “గదేందిరా..గీ సప్పలకెల్లి ఇయ్యి...కార్ణాలకు నీళ్లు పట్టినట్టున్నవ్... ఉబ్బినయ్” అన్నాడు. రాజలింగం ఇక తప్పదన్నట్టు సప్పకాడిది కొంచెం, మెడదగ్గరిది కొంచెం కోసి తరాజుల వేసిండు. మోకాలి మీది బొక్కకొట్టబోతే...“గా బొక్కలేందిరా...తియ్...గా గుర్రె కోసయ్... కార్ణం ఏసుటానికి డైర్నమస్తలేదురా” అన్నడు.

“నల్లిబొక్కనయ్యా...మంచిగుంటది” బుచ్చన్న మొత్తుకుంటున్నా రెండు మూలుగు బొక్కలు వెయ్యనే వేసిండు...అయినా బుచ్చన్న తరాజుల కెల్లి వాటిని దీసి పక్కన పారేసిండు.

“నిమ నిమాలు జోకవడ్డివేందిరా...బొక్కలు బోరిగలు ఏసుకుంటనే...గిదెయ్యి” అని మెత్తటి ముక్కదీసి తరాజుల వేసిండు.

అప్పుడే సుజుకి మీద ఖాసిం భాయ్ అచ్చిండు...తెల్లటి పూనప్యాంటు మీద మెరిసి పోయే తెల్లటి లాల్సీ వేసిండు... గడ్డం మీసాలకు

కలరేసిండు...పది వేల్లకు ఎనిమిది ఉంగరా లున్నాయి...వెంట వున్న ఇద్దరితోని తోళ్లు బేరం చేసుకుంట తీసుకుపోతండు.

“మీ కటికోల్లకన్న...తోళ్ల బ్యారగాల్లు నయమండేందిరా..” అన్నడు బుచ్చన్న

“చాలీచాలని సంసారం...చచ్చేదాకా దుఃఖం అన్నట్టేనాయె మా బతుకులు” కత్తి తోని ఒడుపుగా ముక్కలు కొట్టుకుంట అన్నడు రాజలింగం

“రొట్టెలోని కంటే తునకలోడే నయం అన్నట్టుంది...థిల్లి కనవడ్డలేదేందిరా...చాప కింద గుల్లల దాచిపెట్టినవా...తియ్యారాడు” అనుకుంట గుల్లల వున్న సప్పను తీసి తరాజుల వేసిండు రాజలింగం ఇక చాలన్నట్టు జోకి చూసిండు...అద్దకిలోకి ఎక్కువనే వుంది...తరాజు దింపి ముక్కలు కొడు తుంటే....

“తరాజు లావట్లకనే పోతివి...అద్దకిలో అయిందారా...మల్లజోకు” అన్నడు. రాజలింగం మల్లజోకిండు

“ఇంక దూగనే లేదు...గా మెడకిందిది కొంచెం కోసయ్యి” అని సంచి పట్టిండు. రాజలింగం మటన్ కొట్టి కవర్లో వేసి సంచిలో వేసిండు. బుచ్చన్న పైసలిచ్చినంక లెక్కపెట్టుకున్నడు.

“డెబ్బయ్యే ఇచ్చినవ్... అద్దకిలోకి ఎనభై కదా” అనడిగిండు.

“సాలు తియ్యవోయ్!...నీ మటనె ట్టుంది? అద్దరే...కొంచెం దొబ్బుకోసయ్యి రా...అట్లనే అప్పుడు దీసిన గా మూల్గుబొక్కలు పారెయ్యి...కొవ్వు పేగులు రెండన్న ఎయ్యకపోతివిరా...గిట్లయితే నీ దుకానానికి రా బుద్ధికాదు.” అనుకుంట అన్నీ వేయించు కున్నడు.

రాజలింగడిలో ఏదో అసహనం...

వీళ్లు పీక్కుతినేది... ఎవరి మాంసాన్నిరా దేవుడా అనుకున్నడు. ఖాసిం రాగానే రెండు తోళ్లు దీసిచ్చిండు.

“ఖాసీమ్ బాయ్...బ్యారం జోరుగున్నట్టు న్నదే” అన్నడు

“ఏం బ్యారమే...నమ్మిన బర్రె పోతుడు డెను పెట్టినట్టే వుంది. ముందు ముందు ఎట్లుంట దో...” అనుకుంట తోలుకు అరవై చొప్పున రూపాయిలు లెక్కబెట్టిచ్చిండు.

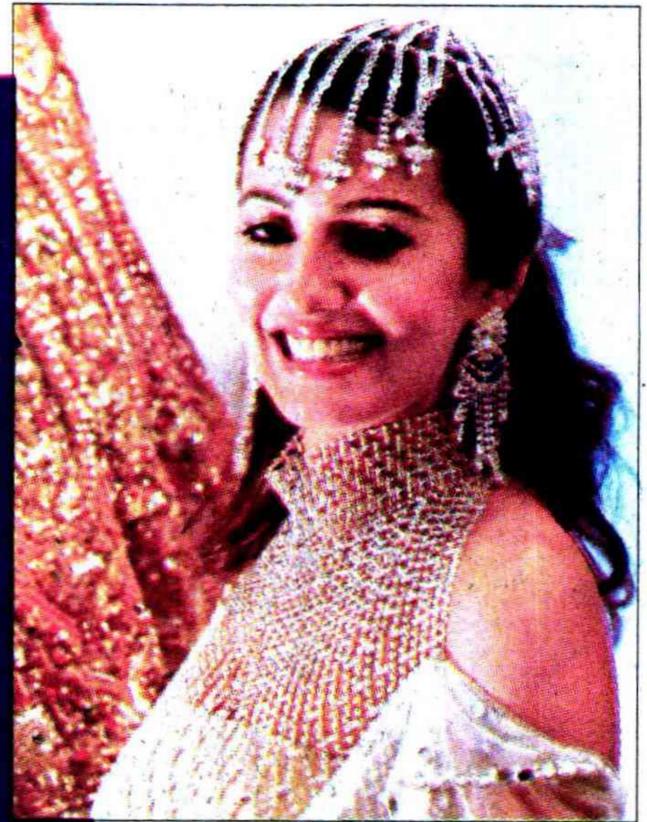
“ఎనభై చొప్పున తీసుకోరాదే...చేసుకున్నోని పెండ్లాం నోసుకున్నోని పాలు అన్నట్టు చెయ్యవడ్డివి” అన్నాడు.

“నాది మారు బ్యారమేనాయె...నాకు తోలుకు పదిరూపాయలన్న మిగుల్లేదు” అన్నడు.

“మరి మస్కట్లనే వుండకపోయినవ్...గీడేం పాడైందని అచ్చినవ్...” అన్నడు తీగురంగ

“వన్నెలకు వైకుంటం పోతె ముసలి మొగన్ని మొసలెత్తుకుపోయిందట... అక్కడేం పాడైందే..” అనుకుంట పోయిండు.

“తోలుకు వందన్నా దక్కకపోయె...బతుకుపా

ఆమె ఎవడే పెండ్లిచేసుకుంటే మనకెందుకూ అనుకోలేం కొన్నిసార్లు. తన అందచందాలతో సినిమా ప్రేక్షకులతోపాటు, టీవీ వీక్షకులనూ ఊరడించిన పెరిజియాద్ జోరాబిన్ ఇప్పుడు లవ్లో పడినట్టు తెలిసింది. ముంబయ్లో ప్రముఖ రియల్ ఎస్టేట్ వ్యాపారిగా పేరుపొందిన బోమన్ ఇరానీని పెళ్లిచేసుకోబోంది. త్వరలో మా ప్రేమకీ శుభం కార్డు వేయనున్నామని, జంటగా మీ ముందుకు రాబోతున్నామని చెప్పుకొచ్చింది. బోమన్ ఇరానీ అయితే హనీమూన్ ఎక్కడ చేసుకోవాలా అని తెగ ఆలోచిస్తున్నాడుట. పెళ్లయిన తరువాత నటించడం డౌబ్ అని చెప్పుకొచ్చింది జోరాబియన్!

కెల్లెం గ బెల్లె

దుగాను... ఎల్లకాలం చెర్ల పడ్డోన్ని తీసి బాయిలేసి నట్టేనాయె..” అని గులుక్కున్నడు.

“బోటికూర ఎట్టిత్తునవే రాజన్న...” రాయ నర్సు రాంగనే అడిగిండు.

“కిలో డెబ్బయ్...” చూడకుండానే చెప్పిండు

“ఎక్కడిదిరా...పోయినవారం నలుపైకే ఇస్తావి... ఇప్పుడు డెబ్బయ్కచ్చిందా?”

కూరగాయలు కొనుక్కుని రెండు గంటలాగి వస్త తియ్...మటనంత పోయినంక నువ్వే ఇస్తవ్” అనుకుంట పోతుంటే రాయనర్సుని పిల్చిండు.

“ఎప్పుడైతేందే...తీసుకపో.. ఇగ యాభై ఇయ్యి” అన్నడు.

“నలుపైకి రూపాయి ఎక్కువయ్యి” రాయ నర్సు అదే పట్టుదలతో చెప్పిండు. పేగులు, కొవ్వు కొలో జోకియ్యంగనే...ముసల్దాని కోసమని పావు

తమరు ప్రజల
మొరాలకించుట లేదట
ప్రభూ !!

Satyadev

కిలో ఖీమ కొట్టిచ్చుకున్నడు. పేరుకు బోటికూరే గని...మాంసం ఎక్కువే వేయించుకున్నడు.

మల్ల గిరాకి సల్లవడ్డది...ముసురెక్కువైంది. అయినా... ఎదురంగ సుధాకర్ గాని టేల కాడ గిరాకి వశపడ్డలేదు. వాడు ఊరిచ్చేటట్టు పొట్టేలు తల్యాయలన్ని లైనుగపట్టిండు. ఇద్దరు మటన్ కొట్టేటోల్లు...పెద్దోల్ల గిరాకి అంద అటపోతంది.

పోలీసు రమేషు ఇటు వచ్చుడు చూసిన రాజలింగం పానం ఎల్లుకపోయింది. అమీన్ సాబ్ కుక్కకు మటన్ పెట్టాలె... ఇయ్యాల తనవంతే అని మర్చిపోయిండు. అమీన్ సాబ్ ఎట్టుంటడో... ఆయినె కుక్క ఎట్టుంటడో ఎన్నడు సూల్లె... కాని రోజుకో కటికోని దగ్గర్నుంచి...అద్దకిలోనన్న బొక్కలు, మాంసం పోతయ్...

ఒక్కసారి ఎందుకు పెట్టాలె అన్నందుకు పోలీసోల్లు పిలిపిచ్చి కొట్టినంత పనిచేసిండ్రు...

“ఎమన్నా మాకు పెద్దనర్రా? కుక్కనేనాయె..అదేమన్న మంచి మటనా? మక్కిలిరగ్గడతం బిడ్డె.” అని బెదిరిచ్చిండ్రు. ఇక అప్పట్నుంచి ఆనవాయితీ లెక్కనే అయింది. కటిక సంఘంల లొల్లి అయిన ప్పుడు టేషన్ కు పోతె వంతుల లక్కన పంపాలె అని చెప్తే కేసు పెద్దరన్న భయానికి ఒప్పుకున్నారు. అప్పట్నుంచి గాచారం తప్పక గడిలకు పోతె ఆచారం తప్పక అణుగవెట్టినట్టయింది.

రమేషుని చూసి నమస్తె పెట్టిండు రాజలింగం.

కొన్ని బొక్కలు, మెడదగ్గర మాంసం కొంచెం దొబ్బుకొట్టి పావుకిలో పైనే కవర్ లో వేసిచ్చిండు.

“నాకో అద్దకిలో కొట్టురా...ధిల్లి, లివరు, కిడ్నీలు కొట్టు...” హుకుం జారీ చేసినట్లే అన్నడు. మాంసం

ముక్కకూడా వేయించుకోలే...అద్దకిలో జోక కుండానే కవర్ లో వేసిచ్చిండు. పోలీస్ రమేష యాభై రూపాయల నోటు చేతిలో కుక్కి చూడ కుండా తిరిగిపోయిండు...

రాజలింగం కసిగా తిట్టుకున్నడు. అది ‘స్పెషల్ మటన్’ కిందయితే అద్దకిలోకి నూటిరవై రావాలె...అనుకున్నడు.

మల్ల గిరాకి తగ్గింది...గొల్లకొమురడు బొబ్బ రోగం దాన్ని అంటగట్టి ఎంతపని చేసే అనుకుంట...కండ్లు పత్తికాయలు చేసుకొని గిరాకి కోసం కూసున్నడు.

ఈగలు జీబ్బుమంటున్నయ్...

చిరుగుల చాప మీద...కత్తి దెబ్బలు తిన్న కటిక మొద్దు లెక్కనే మనసంతా గాట్లుపడ్డట్టుంది. తోలు తీసిన కళేబరం లెక్క పచ్చిపచ్చిగుంది.

“ఎందిరా...బీరిపోయినవ్” అన్నమాట విని తేరుకున్నడు. ఎదురుంగ చంద్రయ్య సార్...

‘అయ్యా...నమస్తే...’ ఉలిక్కిపడ్డట్టు చెప్పిండు. చంద్రయ్యసార్ అదేం పట్టించుకోకనే...వేలాడు తున్న సప్పని ముట్టి చూసి “బొబ్బ రోగమచ్చిందాన్నికోసినట్టున్నవ్-కదరా...రేపు సిటీల కక్కడు బైలు హెడితే...గొడ్ల డాక్టర్ గాడు సర్టిఫికెట్ ఎట్టి చ్చండని నా మీద ఇరుసుకు పడ్డరు... ఒక్కదానికి సర్టిఫికెట్ తీసుకొని నాలుగైదు కోసుడు మీ కటికోల్లకు బాగా అలవాటైంది. సబ్ పికెట్ తీసున్నవా.” అనడిగిండు తీగురంగా...

రాజలింగనికి పంచెడి పానాలు ఎల్లిపోయినయ్...

“గొల్లకొమురుడు తక్లీబ్ చేసిండయ్యా”

అన్నడు భయం భయంగా...

“ఎవడు...చిల్వకోడూర్ కొమురడేనా? వాని మూడువందల గొర్లకు చిటుకు రోగమొస్తే నేనే కాపాడిన...రెండు గొర్లిచ్చిండు. నట్టల మందేస్తే నయాపైసియ్యలే...” అన్నడు. గొడ్ల డాక్టర్ రెండు మేకల మందల్ని సంపాదించిండు. ఒక్కో మందల అరవై, డెబ్బయికి తక్కువండయి.

“నీ దగ్గర మటన్ తీసుకునేటట్టు లేదు కదరా...” అన్నడు గొడ్ల డాక్టరు. మార్కెటంతా కలియ జూస్తూ...

“ఇయ్యాల కూర మంచిగలేదయ్యా...” అనుకుంట అంగి జేబులకెల్లి వందరూపాయల నోటు తీసిచ్చిండు. వాటినందుకొని జేబులో పెట్టుకుంట “ఇంకోసారి మంచిది కొయ్యి..రోగం లేదని మేం ఫిట్ నెస్ సబ్ పికెట్ ఇయ్యాలె...మీరు గిట్టాంటియి కోసి బద్నాం చేస్తరు” అనుకుంట వెంకటేశం టేల దిక్కుపోయిండు.

నిజానికి చంద్రయ్య వెటర్నరీ డాక్టర్ కాదు...లైవ్ స్టాక్ అసిస్టింటు! ఆయన కనవడుడు జూసి రామన్నగాడు ఢిల్లీలు, గుర్జెలు తీసి గుల్ల కింద దాసిండు.

రాజలింగం గుండెల్ల దిమ్మీసతోని గుద్దినట్టయింది...తమ బతుకుల్ని ఎవలో ఖీమగొడ్తున్నట్లే అన్నిచ్చింది. అయ్యవారు ఆకుల్నాకంగ దాసరి ప్రసాదమడిగినట్టు..చీరుకు తింటున్నరు అనుకున్నడు.

మార్కెట్ గేటుకాడ...జీను ప్యాంటు మీద నల్లటి టీషర్లు వేసుకొని టిప్పుటాపుగా కన్నిచ్చిండు శేఖర్ సార్.

ఆయనంటే కటికోల్లందరికీ హడల్...మున్సి పల్ ఆఫీస్ ల సానిటరీ ఇన్ స్పెక్టర్...దాదాపుగా మార్కెట్లకు రాడు. మున్సిపల్ లో పనిచేసే పారిశు ధ్యం పని వాళ్లలో ఎవడో పంపిస్తాడు..ఫలానా కటికోడు మటన్ ఇస్తాడని...

ఒక్కసారి సాయిలుగాడు మటనెందుకియ్యాలె అని ఆయనతోని డైరెక్టుగా లొల్లి పెట్టుకున్నందు కు...అది మనసుల పెట్టుకున్నడు. వారం తిరిగేలో పల మున్సిపల్ లోల్లు దాడి చేసినట్టే వచ్చిండు...

మార్కెట్ మీద పడ్డరు... ఈగలు...దోమలు...రొచ్చు...వెంట్రుకలు..మార్ కెట్ లో పరిశుభ్రత లేదని ఇరుసుకపడ్డరు.

మటన్ మీద ఫినాయిల్ లీటర్లకొద్ది కుమ్మరి చ్చిండు

కేసులు బనాయిస్తమని బెదిరిచ్చిండు...ఫినాయిల్ కుమ్మరిచ్చిన మటన్ ఎవలు కొంటరు... ఆరోజు ఒక్కొక్క కటికోడు రెండు వేలకు తక్కువ లాస్ కాలే... అంతటి ఇషపాత్కపోడు...

అప్పట్నుంచి కటికోల్లు మెత్తవడ్డరు...వంతుల వారిగా మటన్ పోతది... ఒక్కోసారి ఈయనే మంచితనం కోసం, మెయిర్బానీ కోసం చైర్మన్ ఇంటికి కమీషనర్ ఇంటికి పంపిస్తడు.

శేఖర్ సార్...రాజలింగం టేల ముందు నుంచి పోతుంటే.... ఎక్కడాగుతడోనని భయంతోని మొకం పక్కకు తిప్పుకున్నాడు. గుడ్డికొంగకు కొర్ర మొట్టి దొరికినట్టు సుధాకర్ పాపు కనపడ్డది. "సుధాకర్...మంచిగున్నవా?" అన్నడు ప్రేమగా... వాడు 'రండ్రి సార్' అని మంచి మంచిది కొట్టిచ్చిండు...పోసిని పోషవ్వా అంటే.... చెవి

కమ్మలు దీసి చేతిల పెట్టినట్టు ఉబ్బిపోయిండు. మళ్ళీరాజలింగం ఈగలు కొట్టుకుంట కూసున్నడు... మసురు తగ్గు ముఖం పట్టింది. మాంసం ఎండుక పోతంది...అప్పుడప్పుడు నీల్లు చల్లుతుండు... లక్షింపతి కనపడ్డడు. కూరగాయలు కొనుక్కొని ఇటే వచ్చిండు.

"పావుకిలో భీమ కొట్టియ్యిరా రాజన్నా..." అన్నడు యాభైనోటు ఇస్తూ...

"వద్దే అన్నా నీ దగ్గర పైసలు తీసుకుంటనానె? వద్దగని..." అని టకటక భీమ కొట్టిచ్చిండు... ఇలా అన్నాఅనకపోయినా లక్షింపతి పైసలియ్యడని తెల్పు. ఇరవై వేలు బాకియ్యాలె...నెలనెల మిత్తి తీసుకుంటడు. మటన్ పెట్టకపోతే పైసలడుగుత డని భయం. లక్షింపతి యాభై నోటు జేబులో పెట్టుకున్నడు.

"అన్నా...మొన్న మేం దేవుని పెట్టుకున్న రోజు కిలో మటన్ పంపిన...ముట్టించానే" అనడిగిండు రాజలింగం.

"ఏం కూర పంపినవరా...ప్రేమగల్ల మొగుడు పెసరగాయ పంపితే గిరిగిరి ప్రాణం బాయె అన్న ట్లు...గంత ముదురుదారా పంపితే..." కనీసం కృత జ్ఞత లేకుండా కొట్టిపారేసిండు లక్షింపతి.

రాజలింగం పానాలు అవిసిపోయినయ్... ఏమైనా అంటే...బాకీ అడుగతాడు. ఏం మాట్లా డలేదు. లక్షింపతి వెళ్లిపోయిండు.

పదకొండు దాటుతోంది.

కొందరు మటన్ అయిపోయి టేలాలు మూసే త్తుండు...కాల్లు తల్కాయలు కమిరిచ్చే కాడ గిరాకి అయిపోయింది. పంపుస్టవ్లు బందు చేసి పోర

గాల్లు పైసలు పంచుకుంటుండు.

సగం మార్కెట్ ఖాళీ అయింది...

రాజలింగం దగ్గర ఇంకా మాంసం అట్లనే వుంది... ఒకరిద్దరు వచ్చి చూసినా బాగా లేదని పోయిండు...తక్కువకిస్తానంటే ఒకాయిన వచ్చిండు...

కిలో నూరూపాయలకే ఇచ్చిండు...

ఆదివారం కాబట్టి హోటల్ లోల్లు దాబాలోల్లు కూడా రారు....

మళ్ళీ ఎదురు చూపులు... ఈగలన్నీ ఇక్కడికే చేరి నయ్...

రాజలింగంకి కూరెట్టపోవాలె...పెట్టుబడన్నా రాకపోయె...అన్న మనాది పట్టుకున్నది...

బతుకు మీద రోత వుట్టింది...

కటిక కులంలో వుట్టినందుకు తిట్టుకున్నడు....

కులం అంటే యాదికచ్చింది...

కటికవాడు... అంటే కసాయి వాడు... అని కదా అర్థం..

మరి కులాన్ని పక్కన బెడితే....

బొబ్బరొగం దాన్ని అంటగట్టిన గొల్ల కొముర య్య...పోలీస్ రమేషు...తోల్ల బేరుం చేసే ఖాసిం...

గొడ్ల డాక్టరు చంద్రయ్య...సానిటరీ ఇన్ స్పెక్టర్ శేఖర్ సారు...బాకీలిచ్చే లక్షింపతి...

వీళ్లంతా... ఎవలు??

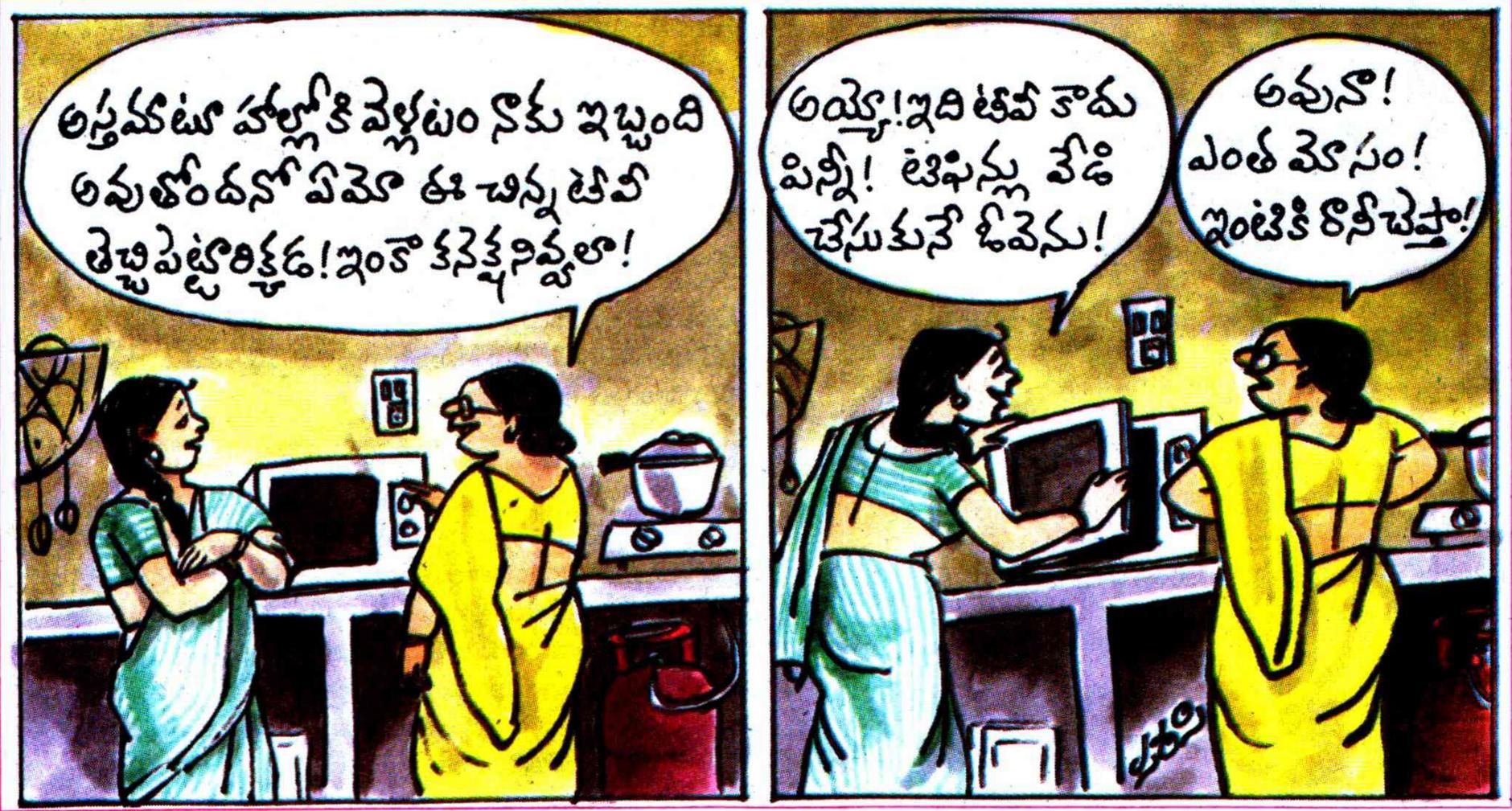
మేకనో, గొర్రెనో కొనేవాడు కటికోడు....

మరి మనుషుల్ని, మనుషుల జీవితాల్ని పీక్కు తినే వీళ్లనేమనాలి???

రాజలింగం ఆలోచిస్తున్నాడు...

మనమీ జేసత్తాయ్... ప్రతి..

అస్తమటూ హల్లీకి వెళ్లటం నొకు ఇబ్బంది అవుతోందనో ఏమో ఈ అన్న తవ తేబ్బపెట్టొక్కడ! ఇంకా కనెక్ట్ నవ్వలా!

అయ్యో! ఇది టవ కాదు పిన్నీ! టెఫిన్లు వేడి చేసుకునే ఓవెను!

అవునో! ఎంత మోసం! ఇంటికి రోసిచ్చేస్తా!